

Kirándulás Erdélyben

Alig vártuk már az erdélyi kirándulást, mivel tavaly a kialakult járványhelyzet miatt nem sikerült kijutnunk, így lázas izgalommal készültünk az útra. Másnap korán útnak is indultunk, hogy minél többet felfedezhessünk Erdély csodaszép tájaiból. A buszon nagyon jó volt a hangulat, mindenki szórakozott, beszélgetett és persze aludt, mert hosszú út előtt álltunk. De megérte a várakozás, hiszen az első megállónk a Király-hágón volt, ahol kicsit fellelegezhattünk a hosszú út után, és megtekinthettük a gyönyörű kilátást.

Ezután Kolozsvárra utaztunk, ahol meglátogattuk Mátyás király szülőházát, a Szent Mihály templomot, és végül Mátyás lovassobrát a főtéren, ahol beszélgettünk a történelmi emlékekről, királyokról. Végül eljutottunk Vármezőre, a Vándor fogadóba, ahol rendkívül barátságosan fogadtak a helyiek és bőséges vacsorát kaptunk minden este. A szálláshelyünkre késő estére érkeztünk, ahol a Kolozsváron született és a Kolozsváron munkálkodó matematikusok életével és munkásságával ismerkedtünk meg a tematikus útvonal témáján belül, majd később elfoglaltuk a szobáinkat, kipakoltunk és szórakoztunk, beszélgettünk a többiekkel. Ezeken az együtt töltött estéken még szorosabb barátságokra tettünk szert.

Reggel ismét korán keltünk, hogy hamar megreggelizzünk és tovább folytassuk csodás utunkat Erdélyben. A második napon találkoztunk a Marosvásárhelyi Református Kollégium diákjaival, tanáraival. Majd a református kollégium néhány diákjával kilátogattunk a marosvásárhelyi temetőbe, ahol a híres matematikusok, a Bolyaik sírját újíttuk fel és koszorúztuk meg. Zárásképpen meglátogattuk a marosvásárhelyi várat.

A harmadik napon ellátogattunk a történelmi ezeréves határhoz Gyimesbükkre. Megkoszorúztuk a felújított magyar vasúti őrházat, és megtekintettük a vasúttörténeti kiállítást. Ellátogattunk a Rákóczi-vár romjaihoz is. Visszafelé Csíkszépvíz, Csíksomlyó, a Millenniumi hármas kereszt és Tolvajos-tető nevezetességeit néztük meg.

A negyedik napon Farkaslakára mentünk, megkoszorúztuk Tamási Áron sírhelyét, majd Székelyudvarhelyen a történelmi emlékparkban feltérképeztük a szoborparkot. Beszélgettünk a történelmi és irodalmi személyekről, akiknek szobrai ott találhatóak. Szovátán megkoszorúztuk Petőfi Sándor mellszobrát.

Utolsó napunkon búcsút vettünk szállásunktól, és útnak indultunk a Tordai-sóbányához, ami elkápráztatott mindenkit. A Tordai-hasadék mellett elhaladva felidéztek a helyhez kapcsolódó eseményeket, mondákat. Végül a késő esti órákban érkeztünk meg Encsre.

Nagyon fárasztó volt a mindennapos utazás, viszont teljes mértékben megérte, mert így felfedezhettük Erdély gyönyörű tájait, nagyon jó volt megtapasztalni a helyi emberek rokonszenvét, és mindez gazdagabbá tette utolsó évünket. Ezeket az élményeket érdemes volt átélni, megélni, mert ezek voltak azok a pillanatok, amelyekre mindig mosolyogva fogok visszaemlékezni.

Zsiros Lilla 12. B